

[**PULHACZE** *sb n*

pułhacze, połhacze *a.* pułhacze.

a *pochylone*; *e* *prawdopodobnie pochylone* (tak w puł-(poł-)...-'e, *np.* połhatłasié), w poł- *o* *prawdopodobnie pochylone* (tak w poł-).

sg N pułhącze. ◊ *G* pułhącza.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rodzaj ręcznej broni palnej, mniejszej od hakownicy i z krótszą lufą: pólhacze 1 za 3 talery, rusznica z kością za 4 fl. InwMieszcz 1582 nr 240; Zubrá psem prozno ftráfzyć/ fnádnief go z pułhacza Miedzy rogi vmierzyć BielawMyśl [C4]v.

Cf **PULHAK, PULHAKOWNICA**

MFr